

Andra söndagen efter Epifania

Dominica secunda post Epiphaniam

Epistel Rom 12: 6-16, Evangelium Joh 2:1-11. Predikan Gunnar Zacharias Byström

En trolovning – i österlandet mellan kvinna och man – ingicks i regel genom en överenskommelse mellan parternas båda familjer. Mannens släkt skulle då lämna en lämplig brudgåva som skulle godkännas och förvaltas av kvinnans släkt. Denna gåva skulle utgöra en säkerhet för bruden i fall av mannens död, eller att hon blev ensam av andra skäl. I regel upprättades en skriven förbindelse i samband därmed, som bevarades noga. Gåvan kunde bestå av en egendomsdel jämte pengar, eller andra slags värdeobjekt. Allt beroende på förmåga och överenskommelse.

Bröllop – var den fest som firades i brudgummens hem, när brudgummen återvänt från brudens hem och hämtat henne hem till sig.

Kristus på bröllopet i Kana

"Jag om en Konung sjunga vill, Vars like aldrig funnits till, I skönhet, makt och ära. Han är min krona, lust och fröjd, Jag därför ödmjuk, tacksam, nöjd, Vill Honom offer bära. Hans läppar nåd förkunnar här, Och själv den skönaste Han är, Bland människor på jorden, Av Gud välsignad vorden." (LPs 714: 1)

– *I dina händer befaller jag nu min ande. Amen*

"Se, Brudgummen ! Gå ut för att möta honom!" (Mt. 25: 6)

1. Kristus välsignar brölloppar och gäster med sin närvaro!

Skulle inte han som Skriften kallar Ordet, och säger: *"Genom Honom har allt blivit till...*, ja låta den välsignelse som Han i begynnelsen uttalade över människan när Han skapade dem till man och kvinna, också vila över detta nya hem och deras bröllopsglädje. *"Han kom till sitt eget...Kana, sitt eget Gallileen, för att ge dem del av änglasångens evangelium över Betlehem.*

2. Kristus gläder alla med sitt under – vattnet blev vin!

De sex stenkrukor som: *"enligt judarnas renings-sed stod där för vatten"* – är, skriver Luther, "Gamla Testamentets böcker, som genom lag och bud gjorde judiska folket rent och fromt, men bara i yttre måtto. Som ville evangelisten säga: Detta betyder den rening, som sker utan tron, genom gärningar, men aldrig renar hjärtat utan gör det än mer orent. Att det var sex krukor antyder den möda och arbete de har, som håller sig till gärningar. Hjärtat vilar inte då sabbaten inte är där." – Ordet sabbat betyder vila. – "Ty under Guds sabbat ligger vår gärning nere, och Guds gärningar verkar hos oss."

"..vinet började tryta.." (v.3) – Job fick i sin svaghet och prövning smaka Guds gärningar: *"Genom lidanden vill Han rädda den lidande och öppna hans öra". – "Hur kan Han lära dig att bedja om inte genom nöd."* (Job 36:15,19) – Guds kärleks väg med oss består bland annat i att peka på våra brister. Ibland blir det mycket uppenbart och smärtsamt, men härigenom öppnar Han våra munnar till bön och ger oss överflödande bönesvar. Men i sin tid, och efter sin vilja.– eller som i texten, i förväg se den besvärliga situationen och lösa den.

Luther fortsätter: "Att förvandla vatten till vin är att göra Lagens andemening ljuvlig. Det tillgår så: Innan evangelium kommer fattar var och en Lagen så att den kräver vår insats, som att vi skulle uppfylla Lagen med våra gärningar. Resultatet av en sådan tanke skapar bara egenkära och skenheliga människor, med hjärtan hårda som stenkrukor. Eller människor med ängsliga och oroliga samveten!

Evangelium däremot – förklarar Lagen så, att den fordrar långt mer än vi förmår. Det krävs en helt Annan än någon av oss, till att uppfylla den! Dvs, – Lagen kräver Kristus, och driver oss

till honom, så vi genom hans nåd först skall bli andra människor, och Kristus lika genom tron. Sedan flyter ur denna tro rätta goda och gärningar.” (slut citat)

Anden beskriver detta under så: ”*Av nåd är ni saliga genom tro, och det inte av er själva, Guds gåva är det, inte av gärningar för att ingen skall berömma sig själv. Vi är hans verk skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, som Gud förut har berett, för att vi skall vandra i dem.*” (Ef 2: 8ff)

3. Kristi under väcker tro och tas emot av hans lärjungar:

som Anden skriver: ”*och hans lärjungar trodde på Honom*”. – Ja, ”*detta sitt första tecken gjorde Jesus i Kana i Gallileen och uppenbarade sin härlighet*”.(v.11) - ”*vi såg hans härlighet som enfödde Sonens härlighet av Fadern, och Han var full av nåd och sanning.* (Joh 1:14)

Tron som är Guds gärning, ser och förundras, ja uppfylls av jubel över hans Nåd och förlåtelse mot mig syndare, för Jesu skull!

Precis som varje lärjunges hjärta fylls av tacksamhet och fröjd när Herren drar undan täckelset, för ett Ord eller en händelse (dvs uppenbarar för oss vilken Guds härlighet som fanns där bakom...) – under bibelläsningen, också när vi får lyssna till Mose, – så tydligt att vi tycker oss följa strax bakom Översteprästen in i tabernaklet den där enda gången om året, när han gick in genom förlåten, in i det Allraheligaste! – Och att Guds Ande sedan visar och förklarar för oss allt därinne, med Mose egna ord!

Men – det är ju så Han gör med sin Brud, ja med alla sina kära brudsjälar, som Han känner såväl, – för att hjälpa och trösta dem, när Han lyfter upp våra ögon från oss själva och denna värld och detta livs mörker och smärta, och säger: ’Låt mig visa dig Arken, kära vän. Och Nådstolen som är min plats, och dina synders förlåtelseplats! För härunder ligger Lagens tavlor med sina tio bud, och vad du brutit mot var och en av dem! - Men JAG är Övertäckaren, Guds egen Nådstol som tar dina synder på mig. Min Nådstols lock övertäcker Lagen och alla dess anklagelser dig! Min korsdöds och uppståndelses Rättfärdighet svarar för det. – **Så får också du del av Jesu vinunder** – och smaka Evangeliets starka och glädjebbringande vin! ”*Inte något annat än Jesus Kristus och Honom korsfäst!*” (1 Kor 2:2) - ”*För dig utgiven... för dig utgjutet.*”

– Ja, så ser du, att också du är både syndare och rättfärdig! Och att till och med d a g e n s alla synder är övertäckta av vår Brudgums, vår älskade Konungs och Översteprästs Nådstol. Hur kan vi då annat än sjunga, jubla och tacka i våra hjärtan: ”*Lovad vare Herren, dag efter dag bär Han oss, Gud är vår frälsning. Sela. Gud är f ö r o s s en Gud som frälsar, och hos HERREN, Herren finns räddning från döden!*” (Psalt.68:20ff)

Till sist:

4. Kristus som är sann Gud, bär också detta Ord som sitt: ” Lovad vare HERREN Gud, Israels Gud, som allena gör under”. (Psalt. 72:18)

Tröstaren, Den Helige Ande vill slutligen visa Dig till Jesus, som själv är alla brudsjälars Hopp, ett Gudomligt och Levande, genom sin apostel Petrus: ”*Välsignad vare Gud, vår Herres Jesu Kristi Fader, som i sin stora barmhärtighet har fött oss på nytt, till ett levande hopp genom Jesu uppståndelse från de döda, till ett oförgämligt och obefläckat arv som inte vissnar och som är förvarat åt er i himlarna.*

Med Guds kraft blir ni genom tron bevarade till den salighet som är beredd att uppenbaras i den yttersta tiden. (1 Petr 1: 3-5)

A M E N

”*Min visa nu en ände tar. Om vem är det jag sjungit har, Vem är det som jag prisat? Guds Son, vår Herre Jesus Krist, Han är den store Konung visst, Som oss stor nåd bevisat. En Brudgum skön, en evig Gud, Och Guds församling är hans brud, som Han vill salig göra, Och till sin himmel föra.*” (LPs 714 : 5)